

[Ninn-Hansen.]

fungerende statsminister tænkt over, hvilken virkning det dagsordensforslag med en misbilligelse til hr. Kjærboel, som han selv vil stemme for, vil få, hvis hr. Kjærboel senere kan fortælle, at de vanskeligheder, man bebrejder ham, har han givet oplysninger om i et ministermøde?

Jeg vil gerne spørge den højtærede fungerende statsminister, om han mener, det er forsvarligt at behandle denne sag færdig på den måde, man foreslår.

(Kort bemærkning).

Edel Saunte: Denne sidste risiko løber vi ikke, da minister Kjærboel har udtalt sig om, at den ikke var behandlet.

I øvrigt synes jeg, at det ærede medlem hr. Poul Møller skulle læse beretningerne, inden han begyndte at deltage i debatten. Det ligger helt klart i samtlige beretninger, at Kjærboel ikke på noget tidspunkt har bestridt, at han har haft en samtale med Christiansen mandag morgen. Det, der har været tale om, er indholdet af den samtale, det er det, der har været bestridt, og intet andet. Derfor synes jeg, det ville være en idé, om man, inden man gav sig til at deltage i debatten, vidste, hvad det drejede sig om.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen: Det ærede medlem fru Edel Saunte oplyste nu, at Kjærboel havde sagt, at sagen ikke havde været behandlet i noget ministermøde. Vil det ærede medlem meddele, hvornår Kjærboel har udtalt dette? Står det i dommerudvalgets beretninger, eller hvoraf fremgår det ærede medlems viden?

Må jeg sige i anledning af den bemærkning, det ærede medlem fru Edel Saunte kom med om, at vi skulle ikke give udtryk for medlidenhed over for Kjærboel, at jeg ved ikke, hvem der har givet udtryk for medlidenhed. Men vi forlanger fair play også over for vore modstandere. De ærede socialdemokratiske medlemmer, der om lidt agter at stemme for en misbilligelse til hr. Kjærboel, er måske klar over, at deres ordfører her i dag har fortalt, at hun mener, at hr. Kjærboel havde haft kendskab til den første kaptajns erklæring. Hvis det er tilfældet, så har hr. Kjærboel ikke sagt sand-

heden i denne sag. Det er altså også det, hans gamle partifæller vil misbillige, uden at han er i stand til at fremkomme med et forsvar.

Poul Møller: Det ærede medlem fru Edel Saunte besvarede ikke mit spørgsmål om, hvad det er, folketinget skal tage til efterretning, om det er dommerudvalgets konklusioner, om man med ordene „tager til efterretning“, tilslutter sig denne konklusion, eller om det kun betyder, at man har læst det. Det ærede medlem var derimod villig til at give mig en skose, for at jeg ikke skulle have læst disse konklusioner. Jeg vil gerne citere fra dommerudvalgets tillægsberetning, side 7:

„Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt minister Kjærboel under telefonsamtalen er blevet gjort bekendt med den af kaptajnerne først afgivne erklæring, må det endvidere tages i betragtning, at det er ministeren, der har ønsket en erklæring fra kaptajnerne, og at han lørdag formiddag den 9. marts 1957 ved samtalen med vicedirektør Magnus Jensen blev klar over, at erklæringen kunne ventes mandag, samt at han ved den lejlighed meddelte vicedirektøren, at han, hvis erklæringen ikke var tilfredsstillende, ville have et møde med kaptajnerne. Efter det således foreliggende findes de af Ibsen, fru Michelsen og Magnus Jensen afgivne forklaringer at afgive et væsentligt indicium for, at minister Kjærboel mandag morgen er blevet gjort bekendt med i hvert fald hovedindholdet af erklæringen af 8. marts 1957 og har fundet dette utilfredsstillende.“

(*Tilråb:* Fortsæt!)

„Som i beretningen udtalt finder udvalget ikke grund til at betvivle, at fhv. minister Kjærboels udtalelser i Politiken for den 5. februar 1959 og i den af ham den 15. februar 1959 udsendte erklæring om, at han ikke kendte erklæringen af 8. marts 1957, er afgivet efter hans bedste overbevisning. Efter at Kjærboel havde modtaget den af alle skibsførerne underskrevne erklæring af 11. marts 1957, har han imidlertid næppe... tillagt de nu overvundne vanskeligheder ved erklæringens fremskaffelse betydning, og det er da tænkeligt, at det forud passerede,